

Sygn. akt V KK 184/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 5 lipca 2018 r.,

w sprawie L.B. skazanego z art. 300 § 1 k.k. i innych,
kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.

z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II AKa .../17,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt II K .../14,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

I. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy L. B.;

**II. zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie
kasacyjne.**

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie, wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 13 marca 2017 r., sygn. akt II K .../14, oskarżony L.B. został skazany za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz z art. 300 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., na łączne kary 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych przy ustaleniu, że jedna stawka wynosi kwotę 50 zł. Wykonanie kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na pięcioletni okres próby, orzekł też na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody.

Na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, Sąd Apelacyjny w P. wyrokiem z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt II AKa .../17, zmienił zaskarżony wyrok tylko w części dotyczącej opisu przestępstw przypisanych oskarżonemu, natomiast w pozostałym zakresie utrzymał w mocy ten wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie - art. 415 § 5 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., wobec utrzymania w mocy rozstrzygnięcia Sądu I instancji dotyczącego zobowiązania skazanego do naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k.

W zaistniałej sytuacji procesowej zaszła potrzeba rozstrzygnięcia z urzędu, czy niniejsza kasacja została prawidłowo przyjęta i czy jest prawnie dopuszczalna.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego L.B. jest niedopuszczalna z mocy ustawy i podlegała pozostawieniu bez rozpoznania w trybie art. 531 § 1 k.p.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że norma art. 523 § 1 i 2 k.p.k. zawiera swego rodzaju katalog spraw, w których kasacja może być wniesiona przez strony. Jak stanowi art. 523 § 1 k.p.k., kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, przy czym skarga ta nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary.

Z kolei w paragrafie 2 tego przepisu ustawodawca wskazał, że **kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.**

Mając zatem na uwadze treść rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Z. w zakresie kary, utrzymanego w mocy przez Sąd odwoławczy, całkowicie niedopuszczalny z mocy ustawy jest podniesiony w kasacji zarzut, skoro prawomocnie wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W takich przypadkach kasacja strony jest dopuszczalna jedynie wówczas, gdy zostanie wniesiona z powodu uchybień wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z § 4 pkt 1).

Fakt ten oznacza jednak, że wówczas w kasacji można podnosić wyłącznie uchybienia, o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k., lecz żadne inne naruszenia nie mogą być przedmiotem skargi nadzwyczajnej.

W zaistniałej konfiguracji procesowej odstąpiono od analizy sprawy w zakresie wystąpienia ewentualnych uchybień z art. 439 k.p.k., gdyż reguła z art. 536 k.p.k. dotyczy jedynie kasacji formalnie dopuszczalnych, czego wniesiona skarga nadzwyczajna nie spełnia. Zresztą w kasacji w ogóle nie podniesiono wystąpienia bezwzględnych podstaw odwoławczych z art. 439 k.p.k.

Należy nadto zwrócić uwagę, iż zgodnie z przepisem art. 530 § 2 k.p.k., prezes sądu odwoławczego, do którego wniesiono kasację, powinien odmówić jej przyjęcia m.in. wówczas, gdy jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.). Z kolei na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli nie odpowiada ona kryteriom z art. 530 § 2 k.p.k.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie kasacja obrońcy została wadliwie przyjęta, pomimo tego, że była niedopuszczalna z mocy ustawy, należało w trybie art. 531 § 1 k.p.k. orzec o jej pozostawieniu bez rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. skazanego zwolniono od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne, kierując się względami słuszności.